

Arrest

nr. 309 733 van 12 juli 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat I. SIMONE
Stanleystraat 62
1180 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 12 januari 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 december 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 april 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 april 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DARESHOERI, die *loco* advocaat I. SIMONE verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Kameroense nationaliteit te bezitten, tot de Bafu-etnie te behoren en het christelijke geloof te belijden. U werd geboren op [...] november 1975 in Buea, Fako Division. U groeide op in Kwakwa, in Meme Division. U woonde hier met uw vader A.E., uw moeder T.A., uw broer E., uw broer L., uw broer A., uw zus M. en uw zus H.. Uw broer A. werd in 1994 vergiftigd, net zoals uw dochter M.. U behaalde uw ordinary level toen u ongeveer 20 jaar oud was. Vervolgens werd u boer. U had een eigen boerderij waarop u cacao verbouwde. Uw moeder overleed in 2012 aan een beroerte. In 2016 waren er protesten in het Engelstalige gedeelte van Kameroen. U ging naar drie of vier protesten. Uw vader overleed in 2017 aan leverkanker. Ook in 2017 werd uw zus H. na een aanval op uw dorp ontvoerd.

Enkele dagen later werd uw dorp door het Kameroense leger aangevallen en werd het dorp platgebrand. U vluchtte naar het bos in de buurt, waar u een tweetal maanden verbleef. Vervolgens vluchtte u naar Nigeria. Vervolgens reisde u via Tsjaad, Niger en Libië naar Italië. Hier kwam u aan op november 2018. Vervolgens

reisde u door naar België. Op 1 december 2018 kwam u aan in België. Op 5 november 2020 diende u een aanvraag tot humanitaire regularisatie (9bis) in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ). Dit verzoek werd niet ingewilligd op 20 mei 2021. Op 14 juli 2021 diende u een verzoek om internationale bescherming (hierna VIB) in bij de DVZ. In 2022 overleed uw broer E. aan leverkanker. Op 30 mei 2023 overleed uw broer L.. Hij werd gedood door het Kameroense leger.

U legde ter ondersteuning van uw VIB uw Kameroens paspoort (paspoortnr. [...]) neer, uitgevaardigd door de Kameroense ambassade in Den Haag, Nederland op 13 juli 2018. Daarnaast legde u medische documenten neer uit België.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Kwakwa, in het Engelstalige deel van Kameroen. U verklaart dat u niet kan terugkeren naar uw land van herkomst, Kameroen, omdat u gevisieerd zal worden door de Kameroense autoriteiten.

Na uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag betreffende de vluchtelingenstatus of het bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Immers heeft u niet weten te overtuigen dat u daadwerkelijk de Kameroense autoriteiten diende te vrezen.

Vooreerst mag er gewezen worden op uw **onverschillige houding** wat betreft het zoeken van bescherming voor uw problemen. Zo heeft u pas in **juli 2021** uw VIB ingediend bij de DVZ, terwijl u beweerde reeds sinds **december 2018** in België te zijn én u minstens al sinds **juli 2018** in Europa verbleef – daar u een paspoort (paspoortnr. [...]) kreeg verstrekt door de Kameroense ambassade in Den Haag op **13 juli 2018**. Verder verklaarde u ook dat u in november 2018 in Italië was geweest (Notities persoonlijk onderhoud, hierna NPO, p. 15). Dit houdt in dat u over een periode van minstens drie jaar in minstens drie verschillende landen verzaakte aan de mogelijkheid om internationale bescherming te vragen. Nochtans kan er verwacht worden van iemand die zijn land van herkomst – Kameroen – ontvlucht omdat de autoriteiten van zijn land hem wenselijk te vervolgen, dat deze zo snel mogelijk het nodige doet om de nodige bescherming te verkrijgen. Uw inertie roept dan ook meteen ernstige twijfels op bij de geloofwaardigheid van uw vrees. Toen u in de vragenlijst van het CGVS werd gevraagd waarom u zo lang wachtte met uw verzoek, antwoordde u dat dit was omdat de Nigeriaanse overheid andere Kameroeners had uitgeleverd en u hierdoor bevreesd was. Het was pas toen u doorhad dat België de hoofdstad van Europa was dat u doorhad dat het hier veilig was (zie vragenlijst, vraag 5). U gaf tijdens het persoonlijke onderhoud op het CGVS een gelijkaardige verklaring voor het niet indienen van een VIB in Italië en waarom u zo lang wachtte in België (NPO, p. 15). Naast het feit dat het absoluut niet aannemelijk is dat u na bijna drie jaar in België pas doorhad dat het veilig was om een VIB in te dienen, wordt er nogmaals op gewezen dat u reeds in juli 2018 een authentiek Kameroens paspoort aanvroeg en uitgereikt kreeg bij de Kameroense ambassade van Den Haag. Uw verklaring dat u bevreesd was voor uitlevering aan de Kameroense autoriteiten houdt dan ook geen steek, daar u zich **zelf** ging aanbieden bij de Kameroense autoriteiten. Uw verklaring dat u omwille van deze vrees geen VIB indiende, kan dan ook allesbehalve als afdoende beschouwd worden. Naast het feit dat uw laattijdig verzoek de geloofwaardigheid van uw vrees voor de Kameroense overheid op fundamentele wijze ondermijnt, wordt er ook opgemerkt dat het feit dat u een misleidende verklaring heeft willen bieden voor deze laattijdigheid ook uw algemene geloofwaardigheid ondermijnt.

Er wordt benadrukt dat uw vrees voor de Kameroense autoriteiten evenzeer op fundamentele wijze wordt ondermijnd door het feit dat u op 13 juli 2018 – dus nadat u Kameroen reeds had verlaten uit vrees voor de Kameroense autoriteiten – nog een paspoort verstrekt kreeg van diezelfde Kameroense autoriteiten – namelijk de Kameroense ambassade in Den Haag. Immers indien u daadwerkelijk uw land van herkomst, Kameroen, had verlaten uit vrees voor de Kameroense autoriteiten – die u wilden arresteren, uw dorp hadden platgebrand en uw zus H. hadden ontvoerd (NPO, pp. 14-15) – kan er niet ingezien worden waarom u – nota bene nadat u erin was geslaagd om te ontkomen van deze autoriteiten – het risico zou lopen om een

paspoort aan te vragen bij dezelfde autoriteiten die u wilden arresteren, uw dorp hadden platgebrand en verantwoordelijk waren voor de ontvoering van uw zus H.. Eveneens kan er niet ingezien worden waarom diezelfde Kameroense autoriteiten u zonder problemen een paspoort zouden verstrekken indien ze u daadwerkelijk wensten te arresteren.

Daarnaast wordt er opgemerkt dat u op verschillende momenten doorheen uw VIB-procedure **misleidende verklaringen** aflegde over dit paspoort en de ware herkomst van dit paspoort niet wenste te onthullen. Zo stelde u in uw initiële verklaring bij de DVZ (dd. 02/08/2021) dat u uw paspoort onderweg was verloren. Tijdens uw persoonlijke onderhoud op het CGVS legde u uw paspoort vervolgens wel voor en verklaarde u dat u dit neerlegde in de vorige procedure, maar dat u het kwijt was in de periode van uw aanmelding van uw VIB (NPO, p. 20). Toen de dossierbehandelaar van het CGVS vervolgens wenste te weten vanwaar u dit paspoort haalde, stelde u dat u hiermee reisde en dat u het meebracht uit Kameroen (NPO, p. 20). Zo stelde u initieel dat een vriend dit paspoort voor u ging ophalen in Yaoundé (NPO, p. 21). De dossierbehandelaar wees u er echter op dat het paspoort werd uitgegeven in Den Haag. U ontkende en stelde dat het in Yaoundé werd uitgegeven. Toen de dossierbehandelaar wenste te weten of u ooit in Den Haag kwam, antwoordde u dat u daar soms door ging (NPO, p. 21) – hoewel u voorheen had verklaard dat u nooit in andere landen dan Italië en België verbleef in Europa, dat de rest transitlanden waren (NPO, p. 15). De dossierbehandelaar drong vervolgens aan en vroeg waarom uw paspoort in Den Haag werd uitgegeven. U volhardde dat het in Yaoundé werd uitgegeven. De dossierbehandelaar wees u er op dat er wel degelijk Den Haag stond. U antwoordde dat alles van Yaoundé kwam. De dossierbehandelaar antwoordde: “tenzij het in een ambassade werd uitgegeven” (NPO, p. 21), waarop u stelde dat er geen paspoorten werden uitgegeven in een ambassade, dat alles van Yaoundé komt. De dossierbehandelaar wees u op zijn twijfels betreffende deze bewering en vroeg nogmaals of u uw paspoort in Den Haag aanvroeg. U antwoordde ontwijkend en verwees naar de *délégué sécurité nationale*. De dossierbehandelaar meldde dat het nog steeds werd uitgegeven in Den Haag, waarop u plots veranderde van houding en stelde dat je soms kan appliceren voor een paspoort op de plaats waar je jezelf op dat moment vindt (NPO, p. 21). Toen de dossierbehandelaar vervolgens vroeg of u uw paspoort liet maken in Den Haag, stelde u van wel. Wanneer u werd gevraagd waarom u dit eerder niet zei, antwoordde u dat het een misser was en dat u veel dingen aan uw hoofd had. **Het mag duidelijk zijn uit bovenstaande sequentie dat u bewust heeft gepoogd de Belgische asielautoriteiten te misleiden wat betreft de uitgave van uw paspoort en dat u pas nadat de dossierbehandelaar u meermaals confronteerde met uw leugen wilde toegeven dat u hierover loog. Dit ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid dan ook op fundamentele wijze.**

Uw laattijdige aanvraag, het feit dat u een paspoort aanvroeg – en verkreeg – bij dezelfde Kameroense autoriteiten die ervoor zorgden dat u Kameroen verliet en waardoor u vreest vervolgd te worden bij terugkeer én het feit dat u leugenachtige verklaringen aflegde over het verkrijgen van dit paspoort ondermijnt de geloofwaardigheid van uw vrees voor de Kameroense autoriteiten alsook uw algemene geloofwaardigheid bij voorbaat op fundamentele wijze.

Bovendien mag hier de opmerking gemaakt worden dat op een verzoeker voor internationale bescherming de verplichting rust om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. **Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verschillende verklaringen bij de asielautoriteiten in België blijkt immers dat u de Belgische asielautoriteiten heeft misleid wat betreft het verkrijgen van uw paspoort, de plaatsen waar u heeft verbleven – immers bent u in Nederland geweest in juli 2018 terwijl u initieel verklaarde dat u toen nog niet in Europa was (NPO, p. 15) – en de redenen waarom u een laattijdige VIB heeft ingediend.**

Daarnaast legde u ook **tegenstrijdige en inconsistente verklaringen** af met betrekking tot uw broers en zussen. Zo beweerde u bij de DVZ dat uw broers E. en A. werden vermoord door het Kameroense leger in 2017. Daarnaast was uw zus H. vermist. Over andere broers of zussen had u het niet in uw verklaring bij de DVZ (zie verklaring DVZ, vraag 17). Tijdens uw persoonlijke onderhoud bij het CGVS stelde u plots dat u nog een broer had, L., die op 30 april 2023 werd neergeschoten door de Kameroense autoriteiten (NPO, p. 5). Wanneer u tijdens dit onderhoud vervolgens werd gevraagd naar uw broers en zussen sprak u naast L. over E., M. en H.. Wanneer de dossierbehandelaar van het CGVS u vervolgens wilde vragen naar de andere naam die u noemde in uw verklaring bij de DVZ stelde u **gissend**: “ik denk A., A. A., die is gestorven” (NPO, p. 9). Wanneer u vervolgens werd gevraagd wie deze A. dan was, antwoordde u: “het was mijn oudere broer. Trouwde mijn oudere zuster” (NPO, p. 9). Wanneer de dossierbehandelaar vervolgens vroeg over welke zus het dan ging, **corrigeerde** u en stelde u: “nee, hij is niet getrouwd, hij is mijn oudere broer” (NPO, p. 9). Wanneer de dossierbehandelaar vervolgens vroeg hoeveel broers u dan eigenlijk had, antwoordde u

gissend: “vijf denk ik” (NPO, p. 9). Vervolgens werd gevraagd wat hun namen waren, waarop u antwoordde: “E., L., A., ik” (NPO, p. 9). Daarnaast had u ook nog uw zussen M. en H.. Wanneer u werd gevraagd wie er nog in leven was, stelde u dat u de enige was die nog in leven was (NPO, p. 9). Uw broer E. bleek gestorven aan pancreaskanker in 2022 (NPO, p. 9). Verder verklaarde u dat uw broer A. en uw zus M. werden vergiftigd in 1994 (NPO, p. 10). Toen de dossierbehandelaar van het CGVS later tijdens het onderhoud wees op het feit dat u bij de DVZ nog had verklaard dat uw broers E. en A. in 2017 werden gedood door het Kameroense leger, waarop u louter ontkende en stelde dat dit niet waar was en dat uw vader in 2017 overleed (NPO, p. 19). Er wordt op gewezen dat het louter ontkennen van uw eerdere verklaringen niet als afdoende verklaring kan beschouwd worden voor de eerste vastgestelde tegenstrijdigheid. Toen de dossierbehandelaar vervolgens vroeg of uw broers E. en A. werden gedood door het Kameroense leger, antwoordde u van wel, maar dat het al lang geleden was. Toen de dossierbehandelaar vervolgens wees op het feit dat u eerder tijdens het onderhoud had verklaard dat E. aan pancreaskanker was overleden, stelde u dat dit klopte, dat het lang geleden was en dat u een uitschuiver maakte (NPO, p. 19). Ook dit kan echter niet als valabele uitleg worden aangenomen. De dossierbehandelaar van het CGVS wilde vervolgens weten waarom u uw broer L. niet vermeldde in uw eerdere verklaring, waarop u stelde dat hij toen nog levend was. De dossierbehandelaar wees u op het feit dat u gevraagd werd naar al uw broers en zussen, zowel degene in leven als degene die waren overleden, waarop u stelde dat het niet in u op kwam en dat uw bloeddruk toen niet in orde was. Hoewel deze hoge bloeddruk voor ongemak kan gezorgd hebben tijdens uw eerste verklaring bij de DVZ, kan er moeilijk worden ingezien waarom u bij de vraag naar uw broers uw enige levende broer niet zou vermelden, uw vergiftigde zus niet zou benoemen én dat u zou stellen dat uw twee andere broers in 2017 werden gedood door het Kameroense leger terwijl ze eigenlijk stierven in 2022 en 1994 zonder dat er per se een link was met het Kameroense leger. Immers zijn dit geheel verschillende verklaringen en kan er niet ingezien worden waarom de hoge bloeddruk deze tegenstrijdigheden zou veroorzaakt hebben. Daarnaast bleken ook uw verklaringen over de dood van uw broer L. **weinig overtuigend**. Zo werd gevraagd hoe u te weten bent gekomen dat uw broer L. overleed. U stelde **vaagweg** dat het een vriend was die nu in Nigeria verbleef. Gevraagd wat de naam van deze vriend was, antwoordde u dat het P. was. Wanneer de dossierbehandelaar wenste te weten wat de volledige naam van P. was, antwoordde u **naast de kwestie** dat hij in Nigeria was. Wanneer de dossierbehandelaar wilde weten hoe P. wist dat L. overleden was, antwoordde u op **hypothetische wijze**: “ja. Misschien... De vrienden, zijn beste vrienden... misschien hebben vrienden gebeld. Want ook hij was geboren in Kameroen en dan ging hij terug naar Nigeria” (NPO, p. 11). Wanneer de dossierbehandelaar nogmaals wilde weten wat P. zijn volledige naam was, antwoordde u dat u het niet wist. Er kan nochtans verwacht worden dat u zou weten hoe u op de hoogte werd gebracht van de dood van uw broer. Bovenstaande sequentie van tegenstrijdige en inconsistente verklaringen betreffende uw broers en zussen toont dan ook aan dat er geen geloof dient gehecht te worden aan uw verklaringen hieromtrent. Gezien – afhankelijk van uw verklaringen – uw broers en zussen eveneens werden vervolgd door de Kameroense autoriteiten – in sommige versies werden ze gedood door de Kameroense autoriteiten, in andere niet – mag er verwacht worden dat u hier geloofwaardige verklaringen over zou afleggen. **Het feit dat dit niet het geval was ondermijnt de geloofwaardigheid van uw relaas, alsook uw algemene geloofwaardigheid dan ook nog verder.**

Verder mag er nog gewezen worden op het feit dat u geen overtuigende verklaringen wist af te leggen betreffende de aanval op uw dorp Kwakwa en uw vlucht uit Kameroen die hierop volgde.

Zo verklaarde u in uw procedure voor humanitaire regularisatie dat uw dorp op 10 november 2018 werd platgebrand en dat u daarom Kameroen had verlaten. Dit blijkt echter alweer niet te kloppen met de uitgave van uw paspoort in Den Haag op 13 juli 2018.

Daarnaast verklaarde u tijdens het onderhoud bij het CGVS verschillende keren dat uw dorp Kwakwa in 2016 of 2017 werd aangevallen en dat u vervolgens meteen was vertrokken naar Nigeria ergens in het midden of het einde van 2017 (NPO, pp. 13, 17, 19). Volgens de algemene informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat Kwakwa op 18 januari 2018 werd aangevallen door de Kameroense autoriteiten als retributie voor de dood van twee militairen in Kombone (zie administratief dossier). Wanneer u tijdens het onderhoud vragen werden gesteld over andere incidenten in de buurt bleek u echter niet op de hoogte (NPO, p. 19). Het feit dat u niets kon zeggen over de incidenten in uw buurt – veiligheidsdiensten die meer operaties opzetten, de moord op verschillende militairen op 7 januari 2018 en 14 januari 2018 in Kombone (zie administratief dossier) – mag op zijn minst frappant genoemd worden en ondermijnt de geloofwaardigheid van uw aanwezigheid in Kwakwa ten tijde van de aanval op Kwakwa. Het feit dat u daarnaast in verschillende procedures verschillende data aangaf waarop uw dorp werd aangevallen die beide niet overeenstemmen met wat blijkt uit de landeninformatie, ondermijnt de geloofwaardigheid van deze aanwezigheid nog verder. De geloofwaardigheid van uw relaas alsook uw algemene geloofwaardigheid wordt dan ook nog verder ondermijnd.

Uit bovenstaande mag dan ook duidelijk blijken dat u niet heeft weten overtuigen dat u bij terugkeer naar Kameroen daadwerkelijk vervolging vreest vanwege de Kameroense autoriteiten.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de mate van willekeurig geweld als gevolg van

het gewapende conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar dat land of, in voorkomend geval, naar de desbetreffende regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980. Aan verzoekers om internationale bescherming uit bepaalde zones van het Engelstalige deel van Kameroen wordt subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c) van de wet van 15 december 1980 toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, voor zover zij aannemelijk maken dat zij echt afkomstig zijn uit deze regio, dat zij in deze context hebben verkeerd en voor zover er geen echte interne vluchtmogelijkheid bestaat.

Uit een grondige analyse van de huidige veiligheidssituatie in Kameroen (zie **COI Focus “Kameroen. Engelstalige regio’s: veiligheidssituatie”** van 20 februari 2023, beschikbaar op https://www.cgira.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_cameroun_regions_anglophones_situation_securitaire_20230220.pdf of <https://www.cgvs.be/fr>) blijkt dat dit land momenteel getroffen wordt door een zogenaamde “Engelstalige crisis”. Het gaat hierbij echter om een **gelokaliseerd conflict**, dat zich in hoofdzaak beperkt tot de twee Engelstalige regio’s North West en South West. Uit dezelfde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in het Franstalige deel van Kameroen fundamenteel verschilt van deze in het Engelstalige deel van Kameroen.

Het Commissariaat-generaal benadrukt bovendien dat uit artikel 48/5, § 3 van de wet van 15 december 1980 volgt dat de behoefte aan bescherming niet bewezen is indien er in een deel van het land geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker om internationale bescherming op een veilige en wettige manier kan reizen naar dat deel van het land en er toegang toe kan hebben. In casu is het Commissariaat-generaal van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door u in Franstalig Kameroen te vestigen, waar u over een veilige en redelijke interne vluchtmogelijkheid beschikt.

Hoewel het conflict een aanzienlijke impact heeft op de bewegingsvrijheid van de burgers in het Engelstalige deel van het land, onder meer door de ‘ghosttownoperaties’ en de vele checkpoints van de autoriteiten of de separatisten, blijkt dat het mogelijk is om zich van het Engelstalige naar het Franstalige deel van het land te verplaatsen. Bovendien is het Franstalige deel bereikbaar via de internationale luchthavens van Douala en Yaoundé.

Wat de veiligheidssituatie in de **Franstalige regio** van Kameroen betreft, dient te worden vastgesteld dat deze regio niet wordt getroffen door het geweld als gevolg van de Engelstalige crisis, met uitzondering van enkele geïsoleerde incidenten, voornamelijk aan de grens van de Engelstalige regio’s. Uit de beschikbare informatie blijkt duidelijk dat het geweld als gevolg van de Engelstalige crisis in het Franstalige gedeelte van het land momenteel beperkt is, dat het geweld niet het hele land treft en niet veralgemeend is. Bijgevolg kan niet worden gesteld dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4 §2 c) van de wet van 15 december 1980.

De situatie in het Franstalige gedeelte van Kameroen beantwoordt bijgevolg niet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980, dat beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld als gevolg van een gewapend conflict dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat, indien een burger zou worden teruggezonden naar het desbetreffende land of, in voorkomend geval, naar de desbetreffende regio, hij louter door zijn aanwezigheid aldaar zou worden blootgesteld aan een reëel risico op ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 §2 c).

Bovendien blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt, dat talrijke Engelstaligen, voornamelijk vrouwen en kinderen, toevlucht vinden in de Franstalige regio’s, waar ze vaak in precaire omstandigheden leven. In werkelijkheid kunnen de Engelstalige IDP’s er echter rekenen op de hulp en sympathie van de Franstalige gemeenschap die hen opvangt. Er worden geen spanningen tussen de twee gemeenschappen waargenomen. De meeste geraadpleegde bronnen melden bovendien dat Engelstalige IDP’s niet doelgericht worden gediscrimineerd door de autoriteiten, louter omdat ze Engelstalig zijn. Uit alle informatie blijkt dus dat er geen sprake is van systematische vervolging van Engelstalige Kameroeners door de Kameroense autoriteiten in het Franstalige deel van het land, louter omdat ze Engelstalig zijn.

Derhalve dient nog te worden onderzocht of u beschikt over een redelijke mogelijkheid om u te vestigen in het Franstalige deel van Kameroen. Rekening houdend met uw persoonlijke situatie kan redelijkerwijs van u worden verwacht dat u zich in het Franstalige deel van Kameroen vestigt.

Immers bent u een alleenstaande man die Frans spreekt en zijn secundaire school afwerkte (NPO, pp. 11-12). Daarnaast heeft u een hoge mate van zelfredzaamheid vertoond door minstens drie jaar in Europa te verblijven – volgens uw verklaringen zelfs zonder verblijfsvergunning of netwerk. Er kan dan ook verwacht

worden dat u zich in uw land van herkomst ook zal kunnen handhaven. Bovendien heeft u geen zicht geboden op uw familiale situatie daar u tegenstrijdige verklaringen aflegde over uw broers en zussen. Bijgevolg heeft u geen zicht geboden op een potentieel netwerk in Kameroen. Toen u werd gevraagd wat er zou gebeuren indien u naar het Franstalige gedeelte van Kameroen zou gaan, stelde u algemeen dat ze daar jagen op iedere mogelijke Ambazoniër en dat dit de ergste plaats is waar je jezelf kan vinden (NPO, p. 22). Dit blijkt echter niet te stroken met de info waarover het CGVS beschikt (zie eerder).

Wat betreft de medische documenten die u voorlegde betreffende uw hoge bloeddruk, wordt er opgemerkt dat dit verband houdt met een probleem dat medisch van aard is en als dusdanig **geen verband houdt met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie**, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren omwille van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Voor de beoordeling van de mogelijkheden om uw behandeling in Kameroen verder te zetten, dient u zich te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag tot machtiging tot verblijf gE.ht aan de Staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 (procedure voor medische regularisatie).

Het Kameroense paspoort dat u voorlegde ter ondersteuning van uw verzoek werd eerder reeds besproken en kan geen verandering brengen in de eerder gemaakte vaststellingen (zie boven).

Gelet op de bovenstaande overwegingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat u, los van de huidige situatie in uw regio van herkomst, in het Franstalige deel van Kameroen over een veilige en redelijke internvluchtmogelijkheid beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de wet van 15 december 1980. U hebt het tegendeel niet bewezen.

Uit al het bovenstaande kan dan ook enkel worden geconcludeerd dat u niet wist te overtuigen dat u uw land van herkomst, Kameroen, heeft verlaten omwille van vrees voor de Kameroense autoriteiten.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, worden vastgesteld.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 30/08/2023. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van “het artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen, van de artikelen 48/3, 48/5, 52 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen, schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het proportionaliteitsbeginsel, de motiveringsplicht, artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, schending van artikel 4 van Richtlijn 2004/83”.

Verzoeker ontwikkelt het verzoekschrift als volgt:

“[...]”

2.2.1. Wat betreft het niet indienen van een verzoek om internationale bescherming gedurende een bepaalde période van verblijf in België en diens uiteindelijk VIB

*

Het CGVS neemt het verzoekende partij kwalijk dat hij na een bepaalde période van verblijf in België een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

Zij is verzoekende partij aangekomen in België in 2018 en heeft hij een verzoek om internationale bescherming ingediend in 2021.

Verzoekende partij ontkent niet dat hij reeds een période aanwezig was vooraleer hij een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

De langere verblijfsduur tijdens dewelke hij in België heeft verbleven vooraleer hij een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, betekent niet automatisch dat er geen vrees zou zijn of dat zijn vrees niet reëel zou zijn.

Dit is niettemin hetgeen het CGVS ten onrechte afleidt uit de verblijfsduur van verzoekende partij reeds in België.

Bovendien had verzoekende partij in eerste instantie een regularisatieprocedure op grond van artikel 9bis Vreemdelingenwet ingediend.

Hij had kennis van deze procedure en deze mogelijkheid werd hem aangeboden waardoor hij deze procedure heeft ingediend.

Het feit dat het VIB later werd ingediend, is geen volledige vrije keuze van verzoekende partij wat ook kan geconcludeerd worden op basis van de verklaringen van verzoekende partij.

Verzoekende partij verklaart duidelijk waarom zijn VIB niet eerder was ingediend.

Bovendien achtte verzoekende partij zich ook al veiliger dan in diens land van herkomst gezien hij in België ver verwijderd was van de problemen waarvoor hij was gevlucht. Verzoekende partij verwijst naar diens verklaringen: [...]

Verzoekende partij treft aldus geen enkele schuld wegens het niet eerder een verzoek om internationale bescherming te hebben ingediend.

De motivatie van het CGVS kan dan ook niet worden weerhouden.

2.2.2. Wat betreft de zogenaamde misleidende informatie

Verzoekende partij volgt de redenering van het CGVS niet.

Verzoekende partij erkent dat bepaalde verklaringen bij DVZ niet overeenkwamen met de verklaringen op het CGVS.

Verzoekende partij heeft evenwel niet getracht om het CGVS bewust te misleiden.

De bedoeling om te misleiden was er niet.

Zoals hij zelf aangeeft, had hij zich op bepaalde momenten mispakt.

In elk geval zijn de verklaringen op het CGVS belangrijker juist omdat de verzoekende partij dan ook de mogelijkheid krijgt om uitgebreidere verklaringen af te leggen.

Verzoekende partij verwijst daarnaast naar zijn verklaringen en is van oordeel dat er geen belangrijke en significante incoherenties of tegenstrijdigheden vast te stellen zijn.

Indien er hier of daar een incoherentie zou zijn, dan dient dit te worden gekaderd waarbij rekening wordt gehouden met de specifieke situatie van de verzoekende partij.

Uiteindelijk zijn het herinneringen van traumatische ervaringen en moet hij beroep doen op zijn geheugen, waarbij details niet altijd evengoed uiteengezet kunnen worden doch dit mag dan ook niet in het nadeel van verzoekende partij spelen.

De ene kan al wat beter om met een stresssituatie. De andere al wat meer.

Het CGVS stelt onder andere de vrees van verzoekende partij in twijfel omdat hij nog na zijn vertrek een paspoort heeft bekomen via de ambassade in Den Haag.

Het CGVS is van oordeel dat bij een vrees ten aanzien van Kameroen en bij een vrees voor deze autoriteiten de ambassade niet zou mogen gecontacteerd worden door verzoekende partij en zouden er bijgevolg problemen moeten zijn geweest bij het aanvragen van een paspoort.

De verklaring van verzoekende partij is echter niet tegenstrijdig noch incoherent.

Verzoekende partij verklaarde zich veilig te voelen in Europa en het is juist omdat hij zich veilig voelde dat hij zich heeft kunnen aanbieden bij de ambassade in Nederland.

Deze ambassade bevond zich immers in Nederland, Den Haag en dus in Europa, de plaats waar hij zich veilig voelde.

Het feit dat er toen geen problemen waren, wijst juist op het feit dat de verzoekende partij een punt had.

Bepaalde vragen werden door het CGSV gesteld omdat het CGVS extra informatie of verduidelijking aangewezen achtte.

Het gaat dan niet op om de verklaringen die verzoekende partij aflegt naar aanleiding van die vragen, aan de kant te schuiven en te motiveren dat verzoekende partij zijn verklaringen verdraait.

De motivatie van het CGVS is, gezien het bovenstaande, onredelijk en onzorgvuldig.

De motivatie van het CGVS kan dan ook niet worden weerhouden.

2.2.3. Wat betreft de subsidiaire bescherming - veiligheidssituatie – intern vestigingsalternatief

Verzoekende partij volgt de motivering van het CGVS niet.

Het CGVS motiveert de beslissing dat er in het Engelstalig gedeelte problemen zijn maar dat verzoekende partij zich zou moeten kunnen vestigen in het Franstalig gedeelte.

Hierbij verwijst het CGVS naar de zelfredzaamheid door het verblijf van enkele jaren in Europa aan te halen. Deze argumentatie gaat evenwel niet op omdat Europa een heel ander land is dan Kameroen.

Bovendien zijn de gevolgen ook merkbaar in het Franstalig gedeelte.

Het gaat niet zomaar op om te verwijzen naar een verblijf in Europa om dan te stellen dat een verblijf in een andere streek in Kameroen mogelijk is, want dan zou deze redenering voor iedereen die een VIB heeft ingediend, kunnen gehanteerd worden.

Dit zou betekenen dat voor elke persoon die een VIB heeft ingediend een alternatief mogelijk zou zijn want iedereen verblijft al in Europa en heeft hier een VIB ingediend en heeft dus een zekere zelfredzaamheid.

Een belangrijk gegeven is evenwel dat Europa niet Kameroen is, dat Europa niet in een intern conflict zoals deze in Kameroen... De vergelijking gaat dus niet zomaar op.

Verzoekende partij is daarnaast van oordeel dat hij wel voldoende zicht heeft gegeven over zijn familiale situatie.

Hij heeft voldoende gedetailleerd verklaard dat er niemand meer is.

In 1994 werd zijn broer A. vergiftigd. M. is ook gestroven.

In 2012 overleed zijn moeder aan een beroerte.

In 2017 overleed zijn vader en werd zijn zus H. na een aanval op zijn dorp ontvoerd.

In 2022 overleed zijn broer E. aan kanker.

Op 30.05.2023 overleed zijn broer L. die werd gedood door het Kameroense leger.

Hij is dus nog de enige van het gezin.

Op dit moment kan niet geoordeeld worden dat de situatie in Kameroen stabiel is, noch dat deze onder controle is, noch dat het willekeurig geweld te beperkt zou zijn.

Daardoor kan ook niet geconcludeerd worden dat er een intern vestigingsalternatief aanwezig zou zijn voor verzoekende partij.

Verzoekende partij concludeert bijgevolg dat de motivering van het CGVS niet kan worden weerhouden.

Verzoekende partij is dan ook van oordeel dat het eerste middel gegrond is."

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsebepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.*, pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit als ook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. In de mate verzoeker verwijst naar zijn traumatische ervaringen ter verschoning van de vastgestelde incoherenties in zijn verklaringen, kan hij niet worden bijgetreden.

Samen met verweerder wordt vooreerst vastgesteld dat in hoofde van verzoeker geen sprake is van bijzondere procedurele noden. Te dezen dient benadrukt dat het aan verzoeker is om aan te geven dat hij mogelijk problemen zou kennen gedurende de procedure. Uit verzoekers profiel en verklaringen, noch uit de elementen in het administratief dossier kunnen geen dergelijke conclusies worden. De vragenlijst *“bijzondere procedure noden”* van 2 augustus 2021 bevat geen elementen waaruit kan blijken dat verzoeker eventuele bijzondere procedurele noden kenbaar maakte.

Uit een eenvoudige lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt bovendien geenszins dat verzoeker zich bepaalde feiten niet herinnert omwille van zijn voorgehouden traumatische ervaringen. De *protection officer* heeft manifest eenvoudige en duidelijke vragen gesteld, die verzoeker goed kon volgen en waarvan hij de logica en de inhoud correct begreep. Aan verzoeker werden bovendien zowel open als concrete vragen gesteld. Op het einde van het persoonlijk onderhoud maakte verzoeker, noch zijn advocaat, melding van enige verwarde psychologische toestand waarin hij zou verkeren, noch wordt dit anderszins geadstrueerd, bijvoorbeeld door het voorleggen van een medisch getuigschrift.

Overigens licht verzoeker ook op heden niet toe welke trauma's dermate zwaar waren, dat deze aanleiding geven tot geheugenstoornissen. Aldus is geenszins aangetoond dat verzoekers voorgehouden traumatische gebeurtenissen een impact gehad hebben op zijn verklaringen.

5. Verweerder stelt op goede gronden vast dat verzoeker zijn verzoek om internationale bescherming laattijdig heeft ingediend. De bestreden beslissing luidt dienaangaande als volgt:

*“Vooreerst mag er gewezen worden op uw **onverschillige houding** wat betreft het zoeken van bescherming voor uw problemen. Zo heeft u pas in **juli 2021** uw VIB ingediend bij de DVZ, terwijl u beweerde reeds sinds **december 2018** in België te zijn én u minstens al sinds **juli 2018** in Europa verbleef – daar u een paspoort (paspoortnr. 0827626) kreeg verstrekt door de Kameroense ambassade in Den Haag op **13 juli 2018**. Verder verklaarde u ook dat u in november 2018 in Italië was geweest (Notities persoonlijk onderhoud, hierna NPO, p. 15). Dit houdt in dat u over een periode van minstens drie jaar in minstens drie verschillende landen verzaakte aan de mogelijkheid om internationale bescherming te vragen. Nochtans kan er verwacht worden van iemand die zijn land van herkomst – Kameroen – ontvlucht omdat de autoriteiten van zijn land hem wensen te vervolgen, dat deze zo snel mogelijk het nodige doet om de nodige bescherming te verkrijgen. Uw inertie roept dan ook meteen ernstige twijfels op bij de geloofwaardigheid van uw vrees. Toen u in de vragenlijst van het CGVS werd gevraagd waarom u zo lang wachtte met uw verzoek, antwoordde u dat dit was omdat de Nigeriaanse overheid andere Kameroeners had uitgeleverd en u hierdoor bevreesd was. Het was pas toen u doorhad dat België de hoofdstad van Europa was dat u doorhad dat het hier veilig was (zie vragenlijst, vraag 5). U gaf tijdens het persoonlijke onderhoud op het CGVS een gelijkaardige verklaring voor het niet indienen van een VIB in Italië en waarom u zo lang wachtte in België (NPO, p. 15). Naast het feit dat*

*het absoluut niet aannemelijk is dat u na bijna drie jaar in België pas doorhad dat het veilig was om een VIB in te dienen, wordt er nogmaals op gewezen dat u reeds in juli 2018 een authentiek Kameroens paspoort aanvraag en uitgereikt kreeg bij de Kameroense ambassade van Den Haag. Uw verklaring dat u bevreesd was voor uitlevering aan de Kameroense autoriteiten houdt dan ook geen steek, daar u zich **zelf** ging aanbieden bij de Kameroense autoriteiten. Uw verklaring dat u omwille van deze vrees geen VIB indiende, kan dan ook allesbehalve als afdoende beschouwd worden. Naast het feit dat uw laattijdig verzoek de geloofwaardigheid van uw vrees voor de Kameroense overheid op fundamentele wijze ondermijnt, wordt er ook opgemerkt dat het feit dat u een misleidende verklaring heeft willen bieden voor deze laattijdigheid ook uw algemene geloofwaardigheid ondermijnt."*

Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat verzoeker naliet dit te doen en jarenlang talmde alvorens zulk verzoek in te dienen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in zijn hoofd en vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoekers algehele geloofwaardigheid.

Verzoeker verwijst in het verzoekschrift andermaal naar zijn reeds afgelegde verklaringen, met name dat hij bang was om een verzoek om internationale bescherming in te dienen omdat de Nigeriaanse overheid Kameroeners uitleverde. Verzoeker gaat voorbij aan de voormelde motivering van verweerder, waarin op pertinente wijze wordt uiteengezet waarom dergelijke uitleg zijn jarenlange wachten om een verzoek om internationale bescherming in te dienen niet kan verschonen. In navolging van verweerder kan niet worden aangenomen dat verzoeker pas na bijna drie jaar verblijf in België inzag dat het veilig was om een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Bovendien vroeg verzoeker in juli 2018 een Kameroens paspoort aan bij de Kameroense ambassade van Den Haag, hetgeen hij verkreeg. Gezien verzoeker zich zelf ging aanbieden bij de Kameroense autoriteiten, kon verweerder terecht concluderen dat verzoekers verklaring bevreesd te zijn voor uitlevering aan de Kameroense autoriteiten geen steek houdt. In navolging van verweerder dient opgemerkt dat verzoekers uitleg de manifeste laattijdigheid van zijn verzoek om internationale bescherming niet kan verschonen.

Waar verzoeker er in het verzoekschrift op wijst dat hij in België in eerste instantie een regularisatieprocedure op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet had ingediend, kan dit zijn nalatigheid om een verzoek om internationale bescherming in te dienen evenmin verschonen. Indien verzoeker zijn land van herkomst werkelijk uit vrees voor vervolging zou zijn ontvlucht, is redelijk te verwachten dat verzoeker, van zodra hij daartoe de kans had, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat verzoeker na aankomst in Europa in 2018 noch in Italië, noch in Nederland om internationale bescherming verzocht, en pas voor het eerst in 2021 – drie jaar na aankomst in Europa – in België een verzoek om internationale bescherming indiende, ondermijnt wel degelijk de ernst en gegrondheid van de door hem naar voor geschoven vrees voor vervolging.

Verder stelt verzoeker dat het feit dat een verzoek om internationale bescherming laattijdig zou zijn ingediend niet gelijkgesteld kan worden aan een gebrek aan vrees. Hij gaat eraan voorbij dat geenszins kan gesteld worden dat de geloofwaardigheid van verzoekers relaas en voorgehouden vrees voor vervolging louter omwille van de laattijdigheid van zijn verzoek werd afgewezen. Te dezen blijkt dat het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven verweerder heeft doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoekers verzoek om internationale bescherming. De bestreden beslissing moet worden gelezen als een geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen.

6. Verzoeker stelt in het verzoekschrift dat hij zich veilig voelde in Europa en zich daarom veilig kon aanbieden bij de ambassade in Nederland. Hij gaat er echter geheel aan voorbij dat hij zich in Den Haag aanbood bij de Kameroense autoriteiten, voor wie hij beweerdelijk een vrees voor vervolging koestert. De vaststelling dat verzoeker een paspoort heeft aangevraagd én verkregen bij de Kameroense autoriteiten haalt de geloofwaardigheid van zijn vrees voor diezelfde autoriteiten op fundamentele wijze onderuit. De bestreden beslissing stelt op goede gronden het volgende:

"Er wordt benadrukt dat uw vrees voor de Kameroense autoriteiten evenzeer op fundamentele wijze wordt ondermijnd door het feit dat u op 13 juli 2018 – dus nadat u Kameroen reeds had verlaten uit vrees voor de Kameroense autoriteiten – nog een paspoort verstrekt kreeg van diezelfde Kameroense autoriteiten – namelijk de Kameroense ambassade in Den Haag. Immers indien u daadwerkelijk uw land van herkomst, Kameroen, had verlaten uit vrees voor de Kameroense autoriteiten – die u wilden arresteren, uw dorp hadden platgebrand en uw zus H. hadden ontvoerd (NPO, pp. 14-15) – kan er niet ingezien worden waarom u – nota bene nadat u erin was geslaagd om te ontkomen van deze autoriteiten – het risico zou lopen om een paspoort aan te vragen bij dezelfde autoriteiten die u wilden arresteren, uw dorp hadden platgebrand en verantwoordelijk waren voor de ontvoering van uw zus H.. Eveneens kan er niet ingezien worden waarom

diezelfde Kameroense autoriteiten u zonder problemen een paspoort zouden verstrekken indien ze u daadwerkelijk wensten te arresteren.”

7. Verder stelt de bestreden beslissing:

“Daarnaast wordt er opgemerkt dat u op verschillende momenten doorheen uw VIB-procedure **misleidende verklaringen** aflegde over dit paspoort en de ware herkomst van dit paspoort niet wenste te onthullen. Zo stelde u in uw initiële verklaring bij de DVZ (dd. 02/08/2021) dat u uw paspoort onderweg was verloren.

Tijdens uw persoonlijke onderhoud op het CGVS legde u uw paspoort vervolgens wel voor en verklaarde u dat u dit neerlegde in de vorige procedure, maar dat u het kwijt was in de periode van uw aanmelding van uw VIB (NPO, p. 20). Toen de dossierbehandelaar van het CGVS vervolgens wenste te weten vanwaar u dit paspoort haalde, stelde u dat u hiermee reisde en dat u het meebracht uit Kameroen (NPO, p. 20). Zo stelde u initieel dat een vriend dit paspoort voor u ging ophalen in Yaoundé (NPO, p. 21). De dossierbehandelaar wees u er echter op dat het paspoort werd uitgegeven in Den Haag. U ontkende en stelde dat het in Yaoundé werd uitgegeven. Toen de dossierbehandelaar wenste te weten of u ooit in Den Haag kwam, antwoordde u dat u daar soms door ging (NPO, p. 21) – hoewel u voorheen had verklaard dat u nooit in andere landen dan Italië en België verbleef in Europa, dat de rest transitlanden waren (NPO, p. 15). De dossierbehandelaar drong vervolgens aan en vroeg waarom uw paspoort in Den Haag werd uitgegeven. U volhardde dat het in Yaoundé werd uitgegeven. De dossierbehandelaar wees u er op dat er wel degelijk Den Haag stond. U antwoordde dat alles van Yaoundé kwam. De dossierbehandelaar antwoordde: “tenzij het in een ambassade werd uitgegeven” (NPO, p. 21), waarop u stelde dat er geen paspoorten werden uitgegeven in een ambassade, dat alles van Yaoundé komt. De dossierbehandelaar wees u op zijn twijfels betreffende deze bewering en vroeg nogmaals of u uw paspoort in Den Haag aanvroeg. U antwoordde ontwijkend en verwees naar de *délégué sécurité nationale*. De dossierbehandelaar meldde dat het nog steeds werd uitgegeven in Den Haag, waarop u plots veranderde van houding en stelde dat je soms kan appliceren voor een paspoort op de plaats waar je jezelf op dat moment vindt (NPO, p. 21). Toen de dossierbehandelaar vervolgens vroeg of u uw paspoort liet maken in Den Haag, stelde u van wel. Wanneer u werd gevraagd waarom u dit eerder niet zei, antwoordde u dat het een misser was en dat u veel dingen aan uw hoofd had. **Het mag duidelijk zijn uit bovenstaande sequentie dat u bewust heeft gepoogd de Belgische asielautoriteiten te misleiden wat betreft de uitgave van uw paspoort en dat u pas nadat de dossierbehandelaar u meermaals confronteerde met uw leugen wilde toegeven dat u hierover loog. Dit ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid dan ook op fundamentele wijze.”**

Verzoeker stelt in het verzoekschrift dat hij niet getracht heeft om het CGVS bewust te misleiden. Uit lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud en de hiervoor geciteerde passage blijkt evenwel ontegensprekelijk dat verzoeker leugenachtige verklaringen heeft afgelegd omtrent zijn paspoort en slechts na herhaaldelijke confrontatie door de *protection officer* heeft toegegeven dat hij loog (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 20-21). Hieruit kan niet anders geconcludeerd worden dan dat verzoeker de asielinstanties wel degelijk heeft trachten te misleiden omtrent zijn paspoort.

In de mate verzoeker verwijst naar zijn herinneringen uit traumatische ervaringen ter verschoning van de vastgestelde incoherenties in zijn verklaringen, dient te worden hernomen dat verzoeker niet aantoonde dat hij geheugenproblemen heeft ten gevolge van trauma, laat staan dat deze een invloed hebben op zijn verklaringen. Verzoeker toont op geen enkele wijze aan dat zijn misleidende en wijzigende verklaringen aangaande de uitgifte van zijn paspoort zouden zijn ingegeven door vermeende geheugenproblemen.

8. Verzoeker voert geen enkel verweer tegen de vaststellingen van verweerder aangaande verzoekers verklaringen over zijn broers en zussen. De bestreden beslissing stelt:

“Daarnaast legde u ook **tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af met betrekking tot uw broers en zussen**. Zo beweerde u bij de DVZ dat uw broers E. en A. werden vermoord door het Kameroense leger in 2017. Daarnaast was uw zus H. vermist. Over andere broers of zussen had u het niet in uw verklaring bij de DVZ (zie verklaring DVZ, vraag 17). Tijdens uw persoonlijke onderhoud bij het CGVS stelde u plots dat u nog een broer had, L., die op 30 april 2023 werd neergeschoten door de Kameroense autoriteiten (NPO, p. 5). Wanneer u tijdens dit onderhoud vervolgens werd gevraagd naar uw broers en zussen sprak u naast L. over E., M. en H.. Wanneer de dossierbehandelaar van het CGVS u vervolgens wilde vragen naar de andere naam die u noemde in uw verklaring bij de DVZ stelde u **gissend**: “ik denk A., A. A., die is gestorven” (NPO, p. 9). Wanneer u vervolgens werd gevraagd wie deze A. dan was, antwoordde u: “het was mijn oudere broer. Trouwde mijn oudere zuster” (NPO, p. 9). Wanneer de dossierbehandelaar vervolgens vroeg over welke zus het dan ging, **corrigeerde** u en stelde u: “nee, hij is niet getrouwd, hij is mijn oudere broer” (NPO, p. 9). Wanneer de dossierbehandelaar vervolgens vroeg hoeveel broers u dan eigenlijk had, antwoordde u **gissend**: “vijf denk ik” (NPO, p. 9). Vervolgens werd gevraagd wat hun namen waren, waarop u antwoordde: “E., L., A., ik” (NPO, p. 9). Daarnaast had u ook nog uw zussen M. en H.. Wanneer u werd gevraagd wie er nog in leven was, stelde u dat u de enige was die nog in leven was (NPO, p. 9). Uw broer E. bleek gestorven aan pancreaskanker in 2022 (NPO, p. 9). Verder verklaarde u dat uw broer A. en uw zus M. werden vergiftigd in 1994 (NPO, p. 10).

Toen de dossierbehandelaar van het CGVS later tijdens het onderhoud wees op het feit dat u bij de DVZ nog had verklaard dat uw broers E. en A. in 2017 werden gedood door het Kameroense leger, waarop u louter ontkende en stelde dat dit niet waar was en dat uw vader in 2017 overleed (NPO, p. 19). Er wordt op gewezen dat het louter ontkennen van uw eerdere verklaringen niet als afdoende verklaring kan beschouwd worden voor de eerste vastgestelde tegenstrijdigheid. Toen de dossierbehandelaar vervolgens vroeg of uw broers E. en A. werden gedood door het Kameroense leger, antwoordde u van wel, maar dat het al lang geleden was. Toen de dossierbehandelaar vervolgens wees op het feit dat u eerder tijdens het onderhoud had verklaard dat E. aan pancreaskanker was overleden, stelde u dat dit klopte, dat het lang geleden was en dat u een uitschuiver maakte (NPO, p. 19). Ook dit kan echter niet als valabele uitleg worden aangenomen. De dossierbehandelaar van het CGVS wilde vervolgens weten waarom u uw broer L. niet vermeldde in uw eerdere verklaring, waarop u stelde dat hij toen nog levend was. De dossierbehandelaar wees u op het feit dat u gevraagd werd naar al uw broers en zussen, zowel degene in leven als degene die waren overleden, waarop u stelde dat het niet in u op kwam en dat uw bloeddruk toen niet in orde was. Hoewel deze hoge bloeddruk voor ongemak kan gezorgd hebben tijdens uw eerste verklaring bij de DVZ, kan er moeilijk worden ingezien waarom u bij de vraag naar uw broers uw enige levende broer niet zou vermelden, uw vergiftigde zus niet zou benoemen én dat u zou stellen dat uw twee andere broers in 2017 werden gedood door het Kameroense leger terwijl ze eigenlijk stierven in 2022 en 1994 zonder dat er per se een link was met het Kameroense leger. Immers zijn dit geheel verschillende verklaringen en kan er niet ingezien worden waarom de hoge bloeddruk deze tegenstrijdigheden zou veroorzaakt hebben. Daarnaast bleken ook uw verklaringen over de dood van uw broer L. **weinig overtuigend**. Zo werd gevraagd hoe u te weten bent gekomen dat uw broer L. overleed. U stelde **vaagweg** dat het een vriend was die nu in Nigeria verbleef. Gevraagd wat de naam van deze vriend was, antwoordde u dat het P. was. Wanneer de dossierbehandelaar wenste te weten wat de volledige naam van P. was, antwoordde u **naast de kwestie** dat hij in Nigeria was. Wanneer de dossierbehandelaar wilde weten hoe P. wist dat L. overleden was, antwoordde u op **hypothetische wijze**: “ja. Misschien... De vrienden, zijn beste vrienden... misschien hebben vrienden gebeld. Want ook hij was geboren in Kameroen en dan ging hij terug naar Nigeria” (NPO, p. 11). Wanneer de dossierbehandelaar nogmaals wilde weten wat P. zijn volledige naam was, antwoordde u dat u het niet wist. Er kan nochtans verwacht worden dat u zou weten hoe u op de hoogte werd gebracht van de dood van uw broer. Bovenstaande sequentie van tegenstrijdige en inconsistente verklaringen betreffende uw broers en zussen toont dan ook aan dat er geen geloof dient gehecht te worden aan uw verklaringen hieromtrent. Gezien – afhankelijk van uw verklaringen – uw broers en zussen eveneens werden vervolgd door de Kameroense autoriteiten – in sommige versies werden ze gedood door de Kameroense autoriteiten, in andere niet – mag er verwacht worden dat u hier geloofwaardige verklaringen over zou afleggen. **Het feit dat dit niet het geval was ondermijnt de geloofwaardigheid van uw relaas, alsook uw algemene geloofwaardigheid dan ook nog verder.**

Bij gebrek aan enig verweer blijft voormelde motivering, die terecht en pertinent is en steun vindt in het administratief dossier, onverminderd overeind.

9. Wat betreft de aanval op verzoekers dorp Kwakwa, de aanleiding voor zijn vlucht uit Kameroen, stelt verweerder op goede gronden het volgende:

“Verder mag er nog gewezen worden op het feit dat u geen overtuigende verklaringen wist af te leggen betreffende de aanval op uw dorp Kwakwa en uw vlucht uit Kameroen die hierop volgde.

Zo verklaarde u in uw procedure voor humanitaire regularisatie dat uw dorp op 10 november 2018 werd platgebrand en dat u daarom Kameroen had verlaten. Dit blijkt echter alweer niet te kloppen met de uitgave van uw paspoort in Den Haag op 13 juli 2018. Daarnaast verklaarde u tijdens het onderhoud bij het CGVS verschillende keren dat uw dorp Kwakwa in 2016 of 2017 werd aangevallen en dat u vervolgens meteen was vertrokken naar Nigeria ergens in het midden of het einde van 2017 (NPO, pp. 13, 17, 19). Volgens de algemene informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat Kwakwa op 18 januari 2018 werd aangevallen door de Kameroense autoriteiten als retributie voor de dood van twee militairen in Kombone (zie administratief dossier). Wanneer u tijdens het onderhoud vragen werden gesteld over andere incidenten in de buurt bleek u echter niet op de hoogte (NPO, p. 19). Het feit dat u niets kon zeggen over de incidenten in uw buurt – veiligheidsdiensten die meer operaties opzetten, de moord op verschillende militairen op 7 januari 2018 en 14 januari 2018 in Kombone (zie administratief dossier) – mag op zijn minst frappant genoemd worden en ondermijnt de geloofwaardigheid van uw aanwezigheid in Kwakwa ten tijde van de aanval op Kwakwa. Het feit dat u daarnaast in verschillende procedures verschillende data aangaf waarop uw dorp werd aangevallen die beide niet overeenstemmen met wat blijkt uit de landeninformatie, ondermijnt de geloofwaardigheid van deze aanwezigheid nog verder. De geloofwaardigheid van uw relaas alsook uw algemene geloofwaardigheid wordt dan ook nog verder ondermijnd.”

Verzoeker voert geen enkel verweer tegen de voormelde motivering.

In navolging van verweerder kan slechts worden vastgesteld dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij aanwezig was ten tijde van de aanval op Kwakwa. Er wordt bijgevolg geen enkel geloof gehecht aan het door verzoeker naar voor geschoven relaas, noch aan de vrees voor de Kameroense autoriteiten die hij hieruit puurt.

10. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.

Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan.

Gelet op het voorgaande dient te worden benadrukt dat verzoeker de op hem rustende medewerkingsplicht heeft miskend:

- verzoeker heeft misleidende en tegenstrijdige verklaringen afgelegd over zijn paspoort;
- verzoeker heeft misleidende en incoherente verklaringen afgelegd over zijn verblijfplaatsen in Kameroen en Europa;
- verzoeker heeft manifest tegenstrijdige verklaringen afgelegd met betrekking tot zijn broers en zussen.

De voorstaande vaststellingen vormen een negatieve indicatie voor wat betreft verzoekers algehele geloofwaardigheid.

11. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten (verzoekers paspoort; medische documenten) zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

12. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

13. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in Franstalig Kameroen geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

In casu oordeelt verweerder dat verzoeker zich aan de bedreiging van het leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst kan onttrekken door zich in Franstalig Kameroen te vestigen, waar hij over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

De bestreden beslissing stelt:

“Bovendien blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt, dat talrijke Engelstaligen, voornamelijk vrouwen en kinderen, toevlucht vinden in de Franstalige regio's, waar ze vaak in precaire omstandigheden leven. In werkelijkheid kunnen de Engelstalige IDP's er echter rekenen op de hulp en sympathie van de Franstalige gemeenschap die hen opvangt. Er worden geen spanningen tussen de twee gemeenschappen waargenomen. De meeste geraadpleegde bronnen melden bovendien dat Engelstalige IDP's niet doelgericht worden gediscrimineerd door de autoriteiten, louter omdat ze Engelstalig zijn. Uit alle informatie blijkt dus dat er geen sprake is van systematische vervolging van Engelstalige Kameroeners door de Kameroense autoriteiten in het Franstalige deel van het land, louter omdat ze Engelstalig zijn.

Derhalve dient nog te worden onderzocht of u beschikt over een redelijke mogelijkheid om u te vestigen in het Franstalige deel van Kameroen. Rekening houdend met uw persoonlijke situatie kan redelijkerwijs van u worden verwacht dat u zich in het Franstalige deel van Kameroen vestigt.

Immers bent u een alleenstaande man die Frans spreekt en zijn secundaire school afwerkte (NPO, pp. 11-12). Daarnaast heeft u een hoge mate van zelfredzaamheid vertoond door minstens drie jaar in Europa te verblijven – volgens uw verklaringen zelfs zonder verblijfsvergunning of netwerk. Er kan dan ook verwacht worden dat u zich in uw land van herkomst ook zal kunnen handhaven. Bovendien heeft u geen zicht geboden op uw familiale situatie daar u tegenstrijdige verklaringen aflegde over uw broers en zussen. Bijgevolg heeft u geen zicht geboden op een potentieel netwerk in Kameroen. Toen u werd gevraagd wat er zou gebeuren indien u naar het Franstalige gedeelte van Kameroen zou gaan, stelde u algemeen dat ze daar jagen op iedere mogelijke Ambazoniër en dat dit de ergste plaats is waar je jezelf kan vinden (NPO, p. 22). Dit blijkt echter niet te stroken met de info waarover het CGVS beschikt (zie eerder)."

Verweerder oordeelde op goede gronden dat verzoeker, mede gelet op zijn persoonlijke omstandigheden, in Franstalig Kameroen, over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt zoals omschreven in artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker stelt in het verzoekschrift dat *"Europa een heel ander land is dan Kameroen"*, maar concretiseert niet waarom het voor hem niet veilig en redelijk zou zijn om zich in Franstalig Kameroen te vestigen.

Voor zover verzoeker meent dat hij wel voldoende zicht heeft gegeven op zijn familiale situatie en zijn overleden familieleden oplijst, gaat hij geheel voorbij aan de vaststellingen inzake zijn manifest tegenstrijdige verklaringen over zijn broers en zussen (cf. punt 8.). Verzoeker biedt geen duidelijk zicht op zijn familiale situatie en netwerk in Kameroen.

Gelet op wat voorafgaat koestert verzoeker in Franstalig Kameroen geen gegronde vrees voor vervolging en loopt hij evenmin een risico op het lijden van ernstige schade. Bovendien blijkt dat verzoeker in staat is om in Franstalig Kameroen een normaal leven te leiden, zonder onredelijke moeilijkheden te moeten ondergaan. (cf. UNHCR, *"Guidelines on International Protection No. 4: "Internal Flight of Relocation Alternative" within the context of Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or 167 Protocol relating to the Status of Refugees"*, p. 6-7).

De Raad stelt in navolging van verweerders motivering vast dat verzoeker in Franstalig Kameroen over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt zoals omschreven in artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf juli tweeduizend vierentwintig door:

W. MULS,

A.-M. DE WEERDT,

De griffier,

A.-M. DE WEERDT

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De voorzitter,

W. MULS